Ч. 17. Неділя 4 лютого (22 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Важні конференциї. — Німецкий парлямент. — Положене на Балкані. — Противанґлійский рух в Індиї. — Вилучене Холмщини.

Цісар Вільгельм — як доносять з Берлина — відбув послідними днями довші конференциї з канцлером державним. Темою їх мала бути побіч уложеня престольної промови в новім парляменті також і то головно справа зближеня Німеччини до Росиї. Особливше значінє приписують конференциям архикнязя Франца Фердинанда з визначним німецкими дипльоматами.

Німецке правительство предложить парляментови на першу сесию лише войскове предложенє і новелю до закона о державній приналежности. Після дотеперішного закона, хто перебував 10 літ за границею, а за той час не жадав від консуляту потвердженя своєї приналежности до Німеччини, тратив єї. Тепер має бути в тім напрямі жадана виразна заява. Натомість придбане приналежности державної до Німеччини має бути улекшене.

З балканьского півострова доносять, що мимо острої там зими ворохобничі ватаги в північній Альбанії зростають з дня на день і стріча з турецким войском на просторі між Митровицею та Іпеком є неминуча. Ворохобники тішать ся підмогою з Чорногори. Крізь чорногорску границю ідуть дальше транспорти оружия а чорногорскі аґенти ділають ревно між Малісорами і в цілій північній Альбанії.

Все то дуже не подобає ся Сербії, яка не дуже мирно настроєна супротив своєї малої сусідки, що не хоче признати велико-сербских стремлінь. В додатку познаки вказують, що Чорногора держить тепер руку з Австро-Угорщиною, так що на випадок якої заверухи не може вже числити на чорногорску поміч.

Певне також, що российский вплив в Цетиню тепер дуже ослаб, а то тому, що Росия відмовила дальшої фінансової помочи і черeз те бідна мала держава, не могучи власними материяльними засобами забезпечити своє істноване та обтяжена новими видатками на альбаньске повстанє, приневолена шукати фінансової помочи у Відни. Чи з чорногорскою позичкою, затягненою недавно під дуже користними умовами у віденьских фінансістів, сполучені також політичні зобовязаня, не знати, але в Білгороді дуже того побоюють ся.

Але і становище Болгариї побільшує сербску непевність що до найблившої будуччини. Вже від якогось часу підозрівано царя Фердинанда, що веде політику приязну для Австро-Угорщини, а єго нова гостина лише скріпила то підозрінє. В часі кризи в 1908/9 р. Болгария була по стороні Сербії, бо надіяла ся користий для себе з хвилею, як би між Сербією а Австро-Угорщиною прийшло до війни. Тепер показує ся, що в Софії переважає австро-угорский вплив. Також з Македонії доносять, що болгарский рух навіть тоді не буде лишений австрийскої помочи, якби уживав способів, які не дадуть ся близше означити.

Не менше тривожить ся Сербія мирним, а навіть приязним відношенєм кабінету Ґешова до Туреччини, а під напором обставин може оно ще некористнійше уложити ся.

Серед таких обставин Сербія на случай війни знайде ся зовсім відокремлена, лишена помочи своїх природних балканьских союзників, а на поміч великих держав нема так само виглядів, бо Італія замотана у війну, а держави потрійного порозуміня заняті знов в Азиї та Африці.

В Індиї, як пишуть анґлійскі ґазети, національний рух між тубильцями, а разом з тим ненависть до Анґлії ширить ся з небувалою скоростию. В тім еманципацийнім руху беруть участь також і князі індийскі, які є вазалями короля Індиї. Доказом тих відносин між королем а єго вазалями служить така подія: Підчас коронациї короля Юрия на короля Індиї в Делї підчас складаня вірнопідданчої присяги явив ся князь Ґеквар Барода в щоденнім строю. Свою присягу обмежив він до того, що легко зігнув голову і зараз потім обернув ся плечима до королівскої пари. Король Юрий

Звичайна істория подружа.

(З німецкого).

Хороші літні дни, котрі в липни і серпни аж надто хороші були, а котрі ми однак заховуємо в любих споминах, бо они нам сьвітили аж до вересня, вже минули. Відень знову повернув до Відня, знову буває ся в каварни, в реставрациї, в театрі, на променаді і перекидує ся рівночасно оповіданями, як гарно і весела, як пусто і сумно, тут і там було, яких пориваючих людий пізнало ся, яке незносне товариство стрічало ся, як дешево і добре мешкало ся і жило ся, як легко працювало ся — коротко, порушає ся цілий калейдоскоп пригод, в котрім всі більше або менше приємні пригоди минувшого літного сезону суть разом зібрані.

Зимний, мрачний вечер в вересни. При столї, котрий так апетитно прибрала ґаздиня, сидить родина купця Гофера: муж, жінка і син, хороший молодий мужчина, укінчених двайцять літ. Він що йно вчера повернув з короткої чотиротижневої подорожі, котру він задля того відбув, щоби маму, що як раз тоді відбувала остатні дни своєї курациї в Карльсбаді, відвідати на кілька днів в тій чудовій курацийній місцевости, а потім поїхав до Парижа, щоби кинути оком на житє великого сьвіта Французів, котрого конець не зовсїм щасливий буває.

Тепер оповідає молодий чоловік, що видів в Парижи, що чув, що переживав і що робив. Іван — таке було єго імя — говорить добре, живо і зрозуміло. Родичі прислухують ся єму уважно; з їх виглядів говорить досьвідчена гордість родичів, котра старає ся розсвідити всьо проче в житю і котра належить доврілій дитині.

На коротковорість залюблених родичів нема жадного лікаря.

Коли Іван скінчив, забрав голос єго тато:

— Богу дякувати, що літо минуло. Мама була в Карльсбаді, ти Іване, подорожував, а я сам був у Відни і гриз ся.

— Алеж тату! — докинула пані Гофер.

— Нехай се не буде докором для вас. Я міг вас вислати, бо дякувати Богу, маємо на се средства. Але я не хотів покинути інтересу. Пильно доглядаю сего, над чим я через 30 літ побивав ся, і так приходила менї думка, коли я був сам, що тепер був би час менї відпочати, а тих кілька літ, що я ще маю прожити...

— Алеж, тату! — закликала пані Гофер і Іван з повним докором.

— Но, но, се може тревати десять або двайцять літ! Але і ті хотів би я, як я сказав, в спокою пережити. Ти вже досить великий і зрілий, Іване, щоби наш інтерес дальше міг провадити сам, і длятого було би моїм бажанєм, щоби ти єго від нового року сам вів. Але було би моїм бажанєм також, або ліпше сказавши, се є конечне, коли я передаю на тебе овочі моєї довголітної працї, та щоби, як можна найскорше, оженив ся.

— Оженив ся? — перебив Іван.

— Так, оженив ся. То, що я тобі тепер сказав, передумав я зріло, і се є моїм великим бажанєм, побачити тебе екоро яко жонатого чоловіка. Ти зовсім хороший і солідний молодець, але щоби представляти совершенного купця, мусить чоловік бути жонатим. І тепер говори зовсїм отверто: Чи мав ти в тім напрямі які пляни, або вигляди? Ти можеш зі своїми родичами зовсїм отверто говорити.

— Властиво ще ні! — замітив Іван.

— Властиво ні? То значить отже властиво так.

— Маєш слушність, тату. Коли я відвидів маму в Карльсбаді, побачив я там одну дівчину, в котрій я від першої хвилї залюбив ся, хотяй так коротка була моя стріча з нею.

— Ого! — закликала пані Гофер — а я нічого о тім не знала!

— Ні, люба мамо, ти нічого не спостерегла, бо я сам, коли вже був далеко зв Карльсбадом, як то кажуть, відкрив своє серце. Але ти знаєш дівчину —

— Я знаю єї?

— Так, бо ти сама менї представила єї і єї маму.

— Де? Хто она є?

побачив те і хотів усунути Бароду і заступити иншим. Однак окружене значучи відносини, остерегло короля перед тим небезпечним і неполітичним кроком. Барода є князем а его князівство числить 3,000.000 голов. Є то чоловік образований та не терпить анґлійскої ґеґемонії у своїй вітчині. Его уважають головою противанґлійского руху.

Російска Дума покінчила вчера загальну дебату над справою вилучення Холмщини з Королівства і ухвалила 154 голосами против 107 перейти до подрібної дискусиї. На більшість зложили ся националісти, правиця і більша часть жовтняків. В дискусиї сильно поборювали предложене передовсім посли польскі, відтак социялісти, кадети і трудовники.

Новинки.

Львів, 3 лютого 1912.

— **Заходом філії Р. Т. Педаґ. в Бродах** відбудуть ся дня 8 лютого 1912 в великій сали Тов. Музичного вечерниці з танцями. Комітет докладає усіх старань, щоби они випали як найвеличавійше Тож з'їзджайте ся всі ВП. Родимці, забава буде мила і різнородні несподіванки і цілі гарна: Поможемо дещо бідній шкільній молодіжи в Бродах. Запрошеня вислані, а хто би через незнане адреси не одержав, зволить ласкаво зголосити ся до підписаного: Лев Гнатишак, ц. к. проф. гімн. в Бродах (к. замку).

— **Лїцитация.** Дня 6 лютого 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідібраних товарів, як: кава, горівки, цукорки, чай, фарби, мило, сардинки, шкіра, книжки, зелїзо, пера знаряди рільничі, товари блаватні, порожні бочки і т. п.

— **На третий „Курс висшої просьвіти ім. проф. Смаль - Стоцкого“** приняго до тепер 23 участників. Число се невелике, тому продовжуємо час для зголошень до 4 лютого і знижуємо для незаможних оплату на 70 К за оба місяці. Отворене Курсу наступить в понеділок 5 лютого о г. 7 вечером в „Народнім Домі“ в Чернівцях. — За „Історичне тов.“ др. З. Кузеля, ул. Гайдна.

— **Нещасливі пригоди.** Стефанія Фурґалєва, жена електромеханіка переходячи оногди в реальности при ул. Курковій ч. 25 через подвіре, впала так нещасливо, що зломила ліву ногу. Відставлено єї до шпиталю. — Ученик гімн. Каз. Бутинец спускаючись на ґренджолах з Високого замку, потовк ся так тяжко, що поліциян приніз его непритомного на стацю ратункову.

— **Смерть 2 дітий.** Жінка муляря Петра Галузки, замешкалого при ул. Бандурского ч. 11 запаливши в зелїзній печи, вийшла з хати і замкнула в ній трох малих дітий. Тимчасом від розпаленої печи заняла ся софа, наслідком чого пов став огонь. В димі удушило ся двоє дітий. Найстаршу 4-літну дитину удало ся уратувати; в грізнім стані відвезено єї до шпиталя.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazdy“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В неділю 4 лютого по полудни о годині 3 „За двома зайцями“, комедия з міщаньского житя в 4 діях М. Старицкого.

Вечером о год. 7½ „Паливода“, фарса в 4 діях зі співами і танцями Карпенка Карого.

— **Дрібні вісти.** Від вчера вечера до нині падав у Львові сніг і покрив улиці міста грубою верствою. Може бути, що сповнить ся ворожба метеорольоґів о великих снігах і сильних морозах в лютім. Але поки що мороз у Львові не переступає 5 степенів і лиш студений вітер стає трохи докучливий. — На віденьскім університеті відбула ся дня 29-го січня промоция п. Луки Мишуґи на доктора прав. — Коло Глинної Наварії в львівскім повіті появили ся вовки. — Зачувати, що оногдашна ревізия в льокали читальні ім. Качковского, де переслухувано богато селян, яких там полиция застала, стоїть в звязи з москвофільскою аґітациєю проектованою на великі розміри і в тій цїли мали відбувати ся в згаданім льокали наради з заваблєними туди селянами. При сїй нагоді остерігаємо наших селян перед того рода аґітаторами, нехай їх не слухають і не дають ся баламутити обіцюваними золотими горами. — В наслїдок студентских демонстраций замкнено в Загребі університет, як кажуть, на цїлий рік.

— **Маркіянове сьвято на Буковині.** Концерт в 100 роковини уродин Маркіяна Шашкевича відбув ся 22 грудня 1911 р. заходом руских товариств у Погорилівці коло Віжна. Вступне слово виголосив проф. Сильв. Яричевский зі Серету, відчит „про значіне М. Шашкевича і его заслуги для нашого народу“ учитель із Заставни Ткачук, Франка „Каменярів“ віддекламував п. Городиский з Черновець, поясняючи також на вступі значіне сего твору; так само віддекламував проф. Яричевский три стихи Маркіяна: „Лиха доля“, „Погоня“ і „Болеслав Кривоустий“. Співав хор черновецких питомців учительскої семинариї. Концерт зробив на сільских слухачів дуже добре враженє. По концерті відбув ся похід селом, в якім взяли участь всі присутні під проводом місцевої „Січи“.

— **Ярмаркові пригоди.** Селянин Курок із села Липиці долїшної, вертав сими днями з непроданим биком з ярмарку в Липици мурованій. На дорозі бик зачав кидати ся і скакати. Внаслїдок того Курок, що держав сильно шнур в руках, стратив рівновагу і впав. Розлючений бик кинув ся тоді на него і заким люди наспіли на поміч, так ему потоптав грудь, що нещасливого селянина привезено домів в безнадійнім стані. Того самого дня і з того самого ярмарку вертав домів селянин із сусідної Івкової. Тому знов так пощастило ся на ярмарку, що він вступив з сусїдами до коршми, щоби по сильнім морозі трохи розігріти ся. Підпивши собі здорово, пустив ся з товаришами забави в дальшу дорогу. Чи він змучив ся був, чи може від горівки опанувала его така сонливість, що він присів трохи на дорозі, щоби відпочити. Заким его товариші отверезїли і оглянули ся, що его нема та вернули его шукати, селянин той тимчасом вже й цїлком замерз був.

— **На загальних зборах „Учительскої Громади“** по уділеню абсолюториї уступаючому видїлови, приступлено до вибору нового видїлу. Головою вибрано проф. Грушевского, членами видїлу п. п.: проф. Саля, Білецкого, о. Лужницкого, дра Пачовского, дра Раковского, Сітницкого; заступниками видїлових: п. п. проф. Боберского, Мельника, дра Гірняка. До комісиї контрольної увійшли: проф. Стефанович, Яків Тисовский, а п. Тупа як заступник. По виборі видїлу виголосив др. К. Лучаківский реферат про запомоговий фонд для вдів та сиріт по учителях та предложив проект статута запомогового товариства. Як забезпечене вдів і сиріт проектує референт або заложити окреме асекурацийне товариство в роді Beamtenverein-у, або увійти в контакт в сїй справі з тов. „Карпатия“. Гадки порушені в сїм рефераті відступлено нововибраному видїлови до обдуманя та евентуально введеня їх в житє. По вичерпаню порядку дневного предсїдатель замкнув збори.

— **Самоубийства** проявляють ся у Львові в послїдних часах так часто, мов би людий опанувала якась манія самоубийства. Лише що перед кількома днями відобрав собі житє директор школи ім. Собіского Ян Фафф а вже вчера були аж три случаї самоубийства. Один із самоубийників таки погиб а двох удало ся ще завдяки скорій помочи удержати на якийсь час при житю, але ледви чи й они будуть жити. Першим з тих самоубийників був Мечислав Шеффель, учитель школи вправ при семинариї учительскій в Сокали. В готели „Бель-

---

— Ти сиділа при підвечірку, з кількома дамами в кондиториї — як она називає ся, та коло міского театру, а між ними була також пані Аблінґ з донькою, Марґарета називає ся.

— Так, так — відповіла пані Гофер — пригадую собі. Я пізнала їх кілька днів скорше на тім самім місци. Дуже мила пані, тота пані Альбінґ.

— А єї донька, дуже люба дитина — докинув з притиском Іван.

— Альбінґ... Альбінґ? — вмішав ся тато. — Чи се донька Альбінґа і С-ка?

— Так, Альбінґ.

— Дуже добрий дім — тягнув дальше пан Гофер — Знаменитий інтерес. Дуже добра фірма, зовсім першорядна. З тої точки, не було би абсолютно що тобі закинути в твоїм виборі.

— Але ти єї всего на всего два або три рази видів — додала пані Гофер.

— Менї вистарчає аж надто, щоби пізнати, що она дуже гарна і образована дівчина — пояснив Іван.

— Добре, але скажи, Іване, чи ти мав нагоду переконати ся, що і ти на ню зробив добре враженє?

— Ні; але я вам кажу, що я відкрив своє серце пізнїйше. Она виглядає зовсім на незаручену.

— Про се я сейчас довідаю ся, то моя річ — пояснила пані Гофер. — Альбінґ обіцяла менї, а я їй, візиту, коли будемо знову у Відни і так я зроблю звичайні розвідини. До завтра вечера будемо всьо знати!

— А, наша мама розуміє се, — жартував пан Гофер — она всьо видобуде.

— Впрочім — сказала пані Гофер — не конче менї подобає ся твій вибір, Іване. Дівчина є дуже добре вихована; правдоподібно є і господарна, чого о модерних молодих дамах не можна так сьміло сказати. Але хороша, знаєш, так дуже хороша она не є.

— Алеж, мамо?!

— Она є дуже люба, так, так, я се признаю. Але она має дуже великий блуд краси. Она має погані руки.

— Мамо?!

— Має погані руки, кажу тобі. Але коли она тобі мимо того подобає ся, я не маю нічого проти того...

* * *

Якраз в тім самім часї, в котрім відбувала ся описана розмова, сиділа Марґарета Альбінґ в своїй комнатці при машині до шитя. Она працює над своєю виправою, бо кожда дівчина, коли дійде до певних літ, і коли женихи не в великім віддаленю є, радо старає ся приготовити. Не можна всього знати.

Коло неї сидить пані Альбінґ зі своєю ручною роботою.

Обі дами розмавляють про послїдне літо, про Карльсбад, про людий, котрих пізнали.

— Дивно — замітила пані Альбінґ, у котрої всьо, як у кождої доброї матери, коло доньки і єї будучности обертало ся — дивно, що сего лїта ані оден порядний молодий чоловік не накинув ся ся перед очи.

— Алеж мамо! Що ти все з тими молодими людьми маєш до говореня! — сьміяла ся Марґарета.

— Бо я тебе хочу вже раз видїти молодою господинею — говорила пані Альбінґ. — Тепер вже найвисший час...

— Ти робиш, як раз так, як би я мала замір сидїти старою панною.

— Ти сего не розумієш. Я ще раз кажу, ані один молодий, поважний чоловік, котрому я би тебе радо віддала, не навинув ся менї!

— Так зле однак оно не є. Там був приміром молодий Гофер, котрого ми пізнали в Карльсбаді, також порядний і приемний молодий чоловік.

— Що молодий Гофер? Той з жовтими від циґар пальцями? Що ти за смак маєш?

— Алеж мамо!

— Ті мужчини, котрі так добре курять і дістають жовті пальці менї не подобають ся. Нема нічого поганїйшого над се!...

* * *

Ми вже при кінци нашої малої міщаньскої весільної історії, котра відбула ся без жадного драматичного зворушеня. Іван і Марґарета стали щасливою парою і є певність, що они все такими будуть.

вю“ стрілив до себе вечером о 8 год. з револьвера так влучно, що смерть сейчас наступила. На місце прибула поліция і лікар міский, але поміч показала ся вже безуспішна. Причиною самоубийства мав стати ся лихий стан маетковий.

Другого самоубийства доконано на жидівскім кладовищи. Там якийсь 19-літний Н. Рубін, мабуть студент, стрілив до себе з револьвера, але лиш зранив ся тяжко. Завізвана поготівля ратункова відставила его в грізнім стані до шпиталю. При Рубіні знайдено листи до родини.

Наконець третого самоубийства доконано в готели Варшавскім. Вчера около 5 год. по полудни служниця готелева зачула якісь стогни в комнаті, котру наймив був Тадей Ясільковский. Она заалярмувала службу го елеву, котрій по виваженю дверий представив ся такий вид: В комнаті було повно диму в наслідок того, що піч була за скоро заткана а на помості лежав Ясільковский без житя. Завізвано стацию ратункову, котра подала Ясільскому першу поміч а відтак відвезла до шпиталю. Доходженя виказали, що Ясільковский запалив в печи вуглем і умисно заткав комин та положив ся спати. Що було причиною наміреного самоубийства, не знати.

— **Читальня „Просьвіти“ в Новім Санчи** устроює в суботу дня 10 лютого 1912 р. в сали „Дому робітничого“ (Кольонія зелізнича) в Новім Санчи аматорске представлене: „Свекруха“, народна комедия зі співами в 3 актах дра Льва Лопатиньского, — музика Ярослава Лопатиньского. По представленю забава з танцями. Буфет в заряді місцевої „Ґрупи зелізничої“. Музика зелізнача. Початок точно о годині 7·30 вечером.

— **Дістав науку.** Помічник торговельний Рубін Фіш підпивши собі тамтої ночи в каварни „Вікторія“, хотів ще пробовати щастя в грі і знайшов собі партнера до гри в доміно в особі Ґустава Ґліксмана, фризиера з Личакова, котрий так добре грав, що забрав ему 80 корон. Коли Фіш лишив ся без сотика, переконав ся, що его партнер грав нечестно і зажадав ему докоряти та жадав звернення гроший. Замість звернути гроші Ґліксман обіцяв поломати кости Фішови і вийшов з каварні. Фіш вибіг за ним і на улици розпочала ся бійка, в котрій Ґліксман поломив Фішови не кости лиш капелюх і набив ему кілька синців на голові. Дістав таку науку за пиянство і газардову гру побіг Фіш на поліцию і зажадав укараня Ґліксмана.

— **В справі ліквідациї товариства „Аліяж“** голосного свого часу мантійского товариства асекурацийного „Аліяж“, через котре богато наших селян ідучи за порадою був. посла о. Сеника, потратили значні суми, оголосила урядова „Gaz. Lwow.“ едикт, в котрім подае до відомости, що з фондів того товариства уратовано і зложено до депозиту 173.212 кор. і що куратором розвязаного товариства іменований адвокат др. І. Вайн, котрий мае перевести ліквідацию. Пассиви, які творять головно вкладки членів виносять до міліона корон, так що пошкодовані одержать ледви десяту часть вплаченого гроша.

Телеґрами.

Білград 3 лютого. На засіданю скупштини президент Николич подав до відомости, що одержав письмо від президента кабінету Миловановича з донесенем, що правительство подало ся до димісиї. Засіданє скупштини відрочено. Король приняв димісию кабінету.

Цетинє 3 лютого. З офіцияльної сторони заперечують, мов би трох чорногорских офіцирів, дезертирів мало прибути до Константинополя. За границею не перебувае ніякий чорногорский офіцир дезертир.

Мукден 3 лютого. Коли забракло фондів на формоване нових відділів войскових, здержано виплати платні урядникам; много з них зложили з тої причини свій уряд. В управі місцевій настав хаос, а погаяк побоюють ся розрухів, то жителі міста втікають громадно на північ.

Ціцікар 3 лютого. Усунено з уряду ґенерального ґубернатора Манджуриї і ґубернатора Ціцікара іменем Чао-етулю, бо не хотів завести в повіті Чаіляр хіньскої зверхности.

Петербург 3 лютого. Російского посла в Пекіні Коростовцева іменовано другим повновластником до російско-хіньских переговорів в справі торговельної угоди з 1881 р.

Константинополь 3 лютого. Зачувати, що Талаат стане міністром почт і телеґрафів.

Лісбона 3 лютого Сенат затвердив ухвалу палати послів в справі продовженя стану облоги і скликаня на завтра конґресу в ціли порішеня справи відрочення парляменту. Сенат приняв предложенє правительства в справі укараня осіб арештованих підчас послідних заворушень.

Ціна збіжа у Львові.

дня 3-го лютого:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11 50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	10 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до варения	9·—	„	13·—
Вика	10·50	„	11·50
Бобик	8·70	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115 —	„	135·—
Конюшина шведска	75·—	„	90·—
Тимотка	60 —	„	75 —

Надіслане.

Colosseum Ґерманія

Від 1 лютого 1912.

Вивчені медведі під упр. п. Батті. — **The 6 Jauslys**, найліпші ігрища ікарийскі. — **Ґертруда Баррізон**, славна таночниця.— **Les Artois**, надзвичайний акт на дручку.—**На Лідо**, оперетка.— **Neumüller**, гуморист. — **Захарія Єрмаков**, вправи оружием. — **Inobarafs**, таночники. — ВІТОҐРАФ і т. д. і т. д.

В неділі і сьвята 2 представлення о годині 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснійше набути в Бюрі дневників ПІЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

„Псалтиря розширена“

в дусі християньскої молитви і пр. найкрасший молитвослов о **520 сторін**, приступний і для невченого, коштує лише 4 К в оправі вже з портом почтовим.

Висилка за попереднім присланем грошей або послішлатою.

Замовляти у видавця: **Алексія Слюсарчука**, гр. кат. пароха в **Рунґурах**, почта: **Печеніжин.**

При закупні Катрайнера треба уважати на се, щоби купець дав правдивий оріґінальний такет з образцем О. пароха Кнайпа як охоронною маркою і з назвищем „Kathreiner“. Устнують іменно ріжні меньшевартностні наслідуваня.

Катрайнер вносить щасте до данашнього ...

Руско-польска

Терміноль огія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релігія — 3) Психольогія — 4) Льоґіка — 5) Педагоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Географія — 9) Істория — 10) Рахунки — 11) Геометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисувки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продае — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в каменици „Дністра“), а в Станиславові при ул. Скольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хреста, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, хоругви, плащениці, образи (церковні і до хат), цвинта, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

— **Домашня кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом **Миколи Заячківского**. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідае: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне
для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилае gratis i franco.

6 простирал

найліпшого льну, дуже добірний ґатунок . . К 15·— 30 м. добрихрештох сортованих —8 м. дов. К 18·— На жадане висилаемо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї

Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

Поручаемо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчае найліпших і природних вин, почавши від 50 літрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне — — по 75 сот. — —
2) біле вино десерове — — по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott — по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“) — по 1 К і більше.
5) Ia сливовиця 75 прц. — — по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продае білети на всі зелїзниці в краю і за границею.

Михайло Скірка

римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручае
богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймае пренумерату і оголошеня до всіх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопака) у Львові. Телефона ч. 527.